

den herleven, ten einde alzoo in de Kamer der Afgevaardigden een evenwigt daar te stellen tegen den te grooten invloed van de beginselen der tegenpartij. Het is echter niet te verwachten, dat de aanstaande zitting met even zulke onstuimige beraadslagingen zal gepaard gaan, als dit met de vorige het geval is geweest. Een tweede tooneel van de coalitie schijnt niet te zullen hervat worden.

Volgens de gewone correspondentie, zijn er alhier weder zeer onrustbarende geruchten omtrent Algiers in omloop. Men zegt, onder anderen, dat Achmed Bey, die vroeger het gezag te Constantine uitoefende, en Abd-El-Kader, de handen ineens geslagen, en zich, aan het hoofd van aanzienlijke strijdmachten, op het Fransche grondgebied vertoond hebben. Intusschen gaat het Gouvernement voort met het nemen van alle de noodige maatregelen tot bestrijding der Arabieren. Het gisteren door de *Presse* gegeven bericht, dat de maarschalk Valée door den generaal Trezel in zijne natrekking van gouverneur-generaal der Fransche bezittingen in Africa zoude vervangen worden, blijkt voorbarig te zijn geweest. Althans de *Moniteur* bevat de stellige verklaring, dat hetzelfde van allen grond ontbloeit is, en dat de gezegde maarschalk geen oogenblik het vertrouwen der regering verloren heeft.

ENGELAND.

Post. Corresp. Londen 13 Dec. De commissarissen van New-Grenada en van den Equador hebben, naar het voorbeeld van dien van Venezuela, gisteren aan het publiek kennis gegeven, hoedanig hunne Gouverneminten zich van hunnen plicht, ten aanzien van de Colombiaansche schuld, meenen te kwijten. New-Grenada biedt, even als Venezuela, eenen jaarlijkschen interest van 2 pCt. aan, doch wil voor de achterstallige coupons nieuwe schuldbrieven geven, welke geen interest zullen doen, maar bij het koopen van landerijen in betaling aangenomen zullen worden. Het aanbod van den Equador is het onduidelijkste, en, voor zoo veel men het verstaat, het slechtste. Van wege dien staat worden opgegeven, welke sommen het Gouvernement van jaar tot jaar zal kunnen missen, om aan de renthouders te betalen, welke dan, naar het schijnt, onder hen verdeeld zullen worden, en welke zoo gering zijn, dat ze, te zamen genomen, over eenige jaren nauwelijks 6 pCt. uitmaken, zoodat die staat nog minder dan 2 pCt. jaarlijks aanbiedt. Er is heden avond eene groote vergadering van renthouders gehouden, waarin deze voorstellen verworpen zijn geworden. De president der commissie uit deze had reeds voorloopig in eenen brief aan genoemde commissarissen zijne iusterste verbazing over zulke voorstellen te kennen gegeven. (Zie verder het beursbericht van Londen.)

De heeren Rothschild ontvangen ten hunnen kantore inschrijvingen voor aandelen in de leening van 900,000 dollars voor de *United States-Bank* à 92 pCt. en rentende 6 pCt. De termijnen van betaling zijn 22 pCt. dadelijk, 35 pCt. den 15 Jan. en 35 pCt. den 15 Febr. aanstaanden.

Volgens den *Courier*, wordt er eerstdaags alhier een buitengewoon gezant van Petersburg verwacht, welke, tegen den geest van het tractaat van Unkjar Skelessi, zal komen voorstellen, om de Engelsche en Fransche vlootten in de zee van Marmora te laten komen, terwijl Rusland te land een leger zoude laten aanrukken, om alzoo gezamenlijk bij de hand te zijn, zoo er onlusten in Konstantinopel mochten uitbreken.

Prins Louis Napoleon is voortdurend in Londen; wij hebben hem gisteren met onze eigene oogen gezien, en hebben van nabij vernomen, dat hij niet uit Engeland geweest is. De markgraaf de Persigny heeft in den *Morning Post* eenen brief laten plaatsen, door hem, namens dien prins, aan den redacteur van den *Commerce* te Parijs, geschreven; waarin hij meldt, dat de prins, de ongerijnde geruchten moede, welke er ten zijnen aanzien verspreid worden, hem gelast heeft dezelve regelrecht tegen te spreken. De prins ontkent niet brieven aan den heer Croy Chancel geschreven te hebben, doch zegt, dat, zoo het Fransche gouvernement die brieven thans in handen heeft, hetzelve dan nu overtuigd zal zijn, dat de neef van Keizer Napoleon geen geheime oproermaker is; het zal, onder anderen, in eenen van de brieven de volgende zinsnede vinden: Ik zal nooit, om mijn oomgerek te bereiken, gebruik maken van eenig middel, waarvoor ik niet openlijk durft uitkomen. Verschillende bijzondere brieven van Parijs, waaronder een van den correspondent van den *Times*, bevestigen, dat de gevonden brieven, welke, ofschoon niet geteekend, echter blijkens dragen van door prins Louis Napoleon geschreven te zijn, weinig of niet tegen hem bewijzen. In deze zijn vele toespelingen, welke het Fransche gouvernement niet verstaat, maar voor het overige worden onderscheidene uitdrukkingen van den *Capitole*, onder anderen, die, welke ten nadeele van Engeland zijn, daarin zeer afgekeurd.

De *Morning Chronicle*, antwoordende op de beschuldiging van sommige Fransche dagbladen, inzonderheid van *La Presse*, dat de nieuwe oorlog in Africa door Engelsche intriges berokkend is, zegt, onder anderen, dat er geene Engelsche intriges noodig is, om Frankrijk in Africa in onmogelijkheden te brengen, want, dat deszelfs eigen onbekwaamheid daartoe voldoende is. Engeland, gaat hij voort, benijdt Frankrijk zijne kolonie in Africa niet, maar beklagt hetzelve veel, en ziet met medelijden aan, welk een droevig figuur het aldaar maakt, en hoe weinig het toont te weten, hoedanig men met de inboorlingen moet omgaan. Hoe men de Franschen in Algiers ook beschouwt, hetzij als veroveraars, hetzij als bestuursders of als kolonisten, in elke betrekking maken zij zich belagchelijk. De Maarschalk Valée zelf zegt in zijn bericht, dat Abd-El-Kader zich reeds sedert twee jaren tot den oorlog heeft toegerust, en nu hij komt, vindt hij de Franschen nog onvoorbereid. Het Fransche Gouvernement heeft zich vrijwillig bij het tractaat van de Tafna binnen de provincie Algiers beperkt; en in wérwil van dat, zendt het eene expeditie door het land, laat de wegen en bergengten verkennen, de forten bezetten, de Sheik der Arabieren op meesterachtigen toon behandelen, met één woord, doet alles, wat strekken kan, om tot den oorlog uit te dagen; en dan komt men zeggen, dat die oorlog uit Gibraltar afkomstig is, of dat de Engelsche eensul de oorzaak is. Doch wij herinneren ons ook nog den tijd, toen de geheele Fransche revolutie aan Pitt geweten werd, gelijk men ook nu in Frankrijk den laatste Hatti-Sheriff van den Sultan eene Engelsche helse machine noemt, ingerigt om den Russischen invloed in Turkije in de lucht te doen springen. In een ander nummer beantwoordt de *Chronicle* de beschuldiging van een ander Fransch dagblad, dat Rusland en

zelve vergiftigen. Natuurlijk hoorde het meisje haren vordstervader dikwerf de lotgevallen en omstandigheden zijner militaire loopbaan met vuur verhalen en schilderen; daardoor verkreeg haar geest eene sterke neiging ter gunste van wapenroem en verachting van gevaren: inderdaad in dit opzicht werd JOSEPHINE eene waardige dochter van het Fransche keizerrijk. Van de andere zijde boezenden leer en voorbeeld harer pleegmoeder het meisje zachter beginselen in. Vrouw DUBOIS vervulde ook in dezen de plicht eener ware moeder, dat zij hare dochter voortdurend opleide en aanspoorde tot de vervulling der plichten, welke de godsdienst eischt: bovenal ging het zedelijk welzijn van haar kind haar ter harte. Geen dag liet zij voorbij gaan, zonder het meisje met zich ter kerk te nemen.

Op zekeren morgen, als naar gewoonte, verscheen JOSEPHINE met hare moeder weder in de kerk *St. Marie*. Het was nog zoo vroeg, dat de zon nog slechts flauweluik met hare stralen in de gewelven van het kerkgebouw doordrong. Juist toen zij de deur binnen trad, ontmoetten JOSEPHINE's blikken die van eenen jongeling, naar voorkomen, van omstreeks twintig jaren. De jongeling vervolgde echter zijnen weg, zonder dat de aanblik van het meisje eenigen den minsten indruk op hem echeen gemaakt te hebben. Geheel anders nogtans was het.

Gedurende eenige jaren, de laatste van het Keizerrijk en de eerste van de restauratie, had de graaf DE V., ten gevolge van den voortdurenden ongunstigen toestand zijner gezondheid, de vanden verlaten en bewoonde eenige vertrekken op de tweede verdieping van een huis op de *Boulevard du Temple*. Schoon nog in de kracht des levens, ongehuwd en behoorende tot een der eerste geslachten van zijn Vaderland, vermeed hij, zoo veel slechts immer mogelijk, alle verkeer met zijne natuurgenooten. Het grootste gedeelte van zijnen tijd besteedde hij tot de vorming en opleiding van eenen jongeling, dien sommigen voor zijn eigen, anderen voor eenen aangenomen zoon hielden: hoe het zij, ALBERT was die zorgen waardig. In alle zijne studiën was hij bovenmate geslaagd; maar boven alles vereerde hij de schilderkunst, en zoo groot waren zijne vorderingen in dezelve, dat ieder, die hem kende, in hem een der eerste kunstenaars voorzag. Opgevoed in het huis, en steeds onder het wakend oog des vaders, was de jongeling niet als anderen besmet geworden door den verpestenden dampkring der Fransche

Engeland te zamen den oorlog in Africa te weeg brengen, met de aanmerking, dat de Franschen niet eenen, maar twee bergen noodig hebben om eene muur te laten geboren worden.

De brievenmaal van Portugal, sedert Maandag verwacht, is nog niet aangekomen, doch met Hr. Ms. schip *Talavera* heeft men brieven van Lissabon van den 3 dezer, meldende, dat het Ministerie Sabrosa afgedankt, en den 25 November door eene nieuwe administratie, onder graaf Bomfin, als president en minister van Oorlog, vervangen is. De namen der overige ministers zijn: de Fonseca Megalhes, voor de Binnenlandsche Zaken, de Careira voor de Buitenlandsche Zaken, de Villa Real voor de Marine en Koloniën, Da Costa Cabral voor de Justitie en Kerkelijke Zaken, en Florido Rodrigues Pereira Ferraz voor de geldmiddelen. De graaf Bomfin was ook ad interim met de Buitenlandsche Zaken en het Zeewezen belast, gedurende de afwezigheid van den markgraaf Careira, thans nog ambassadeur in Frankrijk, en van graaf de Villa Real, thans zich in het Noorden van Portugal ophoudende. Ofschoon er vele onhandelingen met de nieuwe ministers hebben plaats gehad, waren de vorige echter nog verrast, toen H. M. de Koningin, hen bijeen geroepen hebbende, hun het eervol ontslag overhandigde. Men zeide in Lissabon, dat het nieuwe Ministerie door den invloed van den Engelschen ambassadeur, en om Engeland genoeg te geven, alzoo zamengesteld is, als wij hebben opgegeven. De laatste daad van het vorige Ministerie is eene nota van baron de Ribeira de Sabrosa aan lord Howard de Walden, den Engelschen ambassadeur, waarin hij beweert, dat Portugal, krachtens art. 14 van het tractaat van den 23 Junij 1661, bevestigd door het 3de art. van het tractaat van Weenen van den 23 Jan. 1815, recht heeft op de haven van Colombo op het eiland Ceylon, naardien Groot-Brittannië zich bij het eerstgenoemde tractaat verbonden heeft, om, indien Ceylon ooit in zijne magt kwam, die haven aan Portugal terug te geven. Het Portugesche Gouvernement heeft dus nu deze haven op, met de bijbetaling van alle de inkomsten, welke dezelve opgeleverd heeft sedert den 27 Maart 1802, zijnde de dag, waarop Engeland door het tractaat van Amiens in het bezit van Ceylon gekomen is. De *Morning Chronicle*, hierop zijne aanmerkingen makende, noemt dezen eisch dwaas en ongerijmd; hij zegt, onder anderen: toen wij bijna vóór twee eeuwen de Portugezen in hunnen oorlog tegen de Hollanders bijstonden, belofden wij, dat, zoo het ons gelukken mocht Ceylon op de Hollanders te veroveren, wij de haven van Colombo aan Portugal terug zouden geven, en zouden dit ook in zoodanig geval gedaan hebben; doch onze aanslag is niet gelukt, en bij den daarop volgenden vrede, is Ceylon wettig aan Holland toegekend, welke staat dat eiland meer dan eene eeuw in ongestoord eigendom bezeten heeft. Eindelijk zijn wij het in den laatsten oorlog, waarmede Portugal niets te maken gehad heeft, meester geworden, en het is ons bij den vrede van Amiens toegekend, zonder dat Portugal toen of ooit naderhand zulke of dergelijke dwaze aanspraak op de haven van Colombo gemaakt heeft. Het bespottelijke van de nota wordt nog vermeerderd door de bijzonderheid, dat dezelve overgeleverd is, daags nadat het Ministerie, hetwelk er de uitvinder van is, zijn afscheid gekregen heeft, enz.

Het heeft H. M. behaagd, den heer Thomas Philips, koopman en lord-mayor te Newport, tot loon voor zijn welberaden en onverschrokken gedrag, ter gelegenheid van den aanval der chartisten op die stad, tot den rang van ridder te verheffen. De heer Philips heeft bij deze gelegenheid op het kasteel te Windsor gezeten en geslapen, en is door H. M. en het geheele hof met de uiterste onderscheiding behandeld. Het zwaard, waarmede hij tot ridder geslagen is, is dat van George IV, rijk met diamanten bezet, en nog nimmer tot dergelijke einden gebruikt.

Londen 14 Dec. Z. Exe. de heer Stevenson, minister der Vereenigde Staten van Noord-America, heeft gisteren, ter thesaurie van de Engelsche bank, de onderhandelingen ten einde gebragt, welke reeds zoo lang tusschen Groot-Brittannië en de Vereenigde Staten van Noord-America hangende waren; betreffende een zeker getal slaven, dat door Americaansche burgers als hun eigendom werd terug gevorderd, als hebbende, acht of negen jaren geleden, in de Bahamas schipbreuk geleden, bij welke gelegenheid, die slaven, door de autoriteiten van Nassau, zijn vrijgegeven. De schadevergoeding, welke het Engelsche gouvernement eindelijk heeft toegestaan te betalen, en dat, naar men verneemt, gisteren door den Americaanschen minister is ontvangen, bedraagt tusschen de 20,000 en 30,000.

DUITSCHLAND.

Part. Corresp. Frankfurt 13 Dec. De heer von Scherff, zaakgeastige van Z. M. den Koning der Nederlanden, bevindt zich, zoo als ik u vroeger heb gemeld, te Berlijn, om de onderhandelingen wegens het aansluiten van Luxemburg aan het Duitseche Tolverbond ten einde te brengen. Naar ik verneem, zal de heer von Scherff dezen winter te Berlijn vertoeven, waaruit men afleidt, dat het geroemd, dat Luxemburg reeds met 1 Januarij 1840 a het Duitseche Tolverbond zou behooren, van allen grond ontbloeit is.

Reeds sedert eenen geruimen tijd houdt de Bondsvergadering zich onledig met het ontwerp eener wet op de drukpers, voor de Duitseche dagbladen. Naar men thans verneemt, zijn de werkzaamheden daarvan zoo ver gevorderd, dat zij wel in het aanstaande jaar bekend zal worden gemaakt. Zoo men wil, bevat dezelve strenge bepalingen omtrent de verantwoordelijkheid der redacteuren en uitgevers der Duitseche dagbladen. Met gespannen verwachting ziet men de aankondiging dezer wet te gemoet.

Het ontwerp om te Dresden eene bank te vestigen zal vermoedelijk niet volvoerd worden, doordien men geen genoegzaam getal aandeelhouders heeft gevonden.

De correspondent van het *Journal de Francfort* verzekert, dat men te Konstantinopel met ongeduld de uitwisseling der ratificatiën van het tractaat, hetwelk, eenigen tijd geleden, tusschen Turkije en Egypte is gesloten, te gemoet ziet.

DENEMARKEN.

KOPENHAGEN 10 Dec. Het stoffelijk overschot van den overleden Koning van Denemarken is gebalsemd en op een paradebed in het door Z. M. bewoonde paleis ten toon gesteld. Naar men verneemt, zal hetzelve over vier weken plegtig in den Koninklijken grafkelder worden bijgezet. H. M. de Ko-

hoofdstad: ernst, ijver, de hoogste zedelijkheid waren hoofdtrekken van zijn karakter.

Den lezer zal het niet verwonderen, te hooren, dat het ALBERT was, die in de kerk *St. Marie* een' blik had mogen werpen op het belangwekkend gelaat der arme vondelinge. Men moet bekennen, dat in het voorkomen van het meisje voor een gewoon oog weinig was, dat op het eerste gezicht de aandacht kon wekken; het is echter niet minder zeker, dat die eerste, die eenige blik, hoe schijnbaar onverschillig hij den oppervlakkigen beschouwer mogte toeschijnen, op den jongeling eenen geheimen, als ware het, magnetischen invloed uitoefende, welke alleen kan worden verklaard uit de toevallige omstandigheden, waarin hij zich in deze oogenblikken bevond. ALBERT werd niet getroffen enkel door den glans van het uiterlijk schoon: zijne verbeelding schilderde hem de arme onbekende, die hij met het smeekend oog ten Hemel gebeven, in godsdienstige overpeinzing had zien nederknien, als eene engel, een wezen niet van deze aarde. Haar beeld verliet geen oogenblik zijne gedachten. Dikwijls zeide hij in zich zelven: «Welk eene studie! welk eene verheven uitdrukking!» Geen wonder dus, dat ALBERT, na eenige dagen, zich weder in den vroegen morgen in de kerk bevond, waar hij JOSEPHINE het eerst had aangezien; geen wonder, dat hij een onweerstaanbaar verlangen gevoelde, om eene schets van deze wezenstrekken tot het onderwerp van zijn penseel te maken. Hij wachtte haar niet lang te vergeefs. Hij plaatste zich dadelijk zoodanig, dat hij oogenblikkelijk zijn model kon eigen maken, en zóó, dat geen enkele trek zijner opmerking kon ontgaan. Hoe verder hij zich verdiepte in de ontleding van het voorwerp, met dat genoegen, hetwelk alleen een kunstenaar kan besellen, des te meer werd hij overtuigd hier een model te hebben gevonden, hetwelk hij vruchteloos elders zou zoeken, weggeweest, gelijk hij blijkbaar was, door de magt der gewaarwordingen, welke alleen worden te weeg gebragt, door de stille werking der natuur, en welke hem nu het beeld van JOSEPHINE voor den geest stelden, vol schoonheid en poëzij.

ALBERT bestemde het portraituren van dit meisje tot een onderwerp der meeste studie, maar zijne geestdrift voor hetzelve liet niet toe daarmede te dralen. Zonder zich echter van overijling te kunnen beschuldigen, wakte hij voortdurend van den morgen tot den avond bijkans, en na weinige weken was het schilderstuk voltooid.

uogin bevindt zich in ziekelijke omstandigheden, en laat niemand Hoogstderzelver naaste bloedverwanten bij zich ten gehoor toe. Dagelijks ontvangt Z. M. de Koning, Christiaan VIII, deputatiën van alle de opbare instellingen en collegiën, die Z. M. met Hoogstdezelfs komst tot regering geluk wenschen.

STADS NIEUWS.

Wij vernemen, dat de heer Frank, Belgisch klarinetist, alhier is gekomen, voornemens zijnde binnen kort een openbaar concert te geven.

Het Nederlandsch Israëlitisch Armbestuur alhier zal, ingevolge bevelmagtiging van de Edel Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouders der Stad, op dinsdag en woensdag, den 17 en 18 dezer, aan de hand der ingezetenen doen collecteren de liefdegiften, welke men ten behoeve der Nederlandsche Israëlitische armen dezer stad zal gelieven te bestemen. Het armbestuur hoopt en vertrouwt ook thans weder de weldadigheid zijne stadgenooten niet te vergeefs in te roepen, ter verzachting van het lot van zoo vele ongelukkigen, aan deszelfs zorg toevertrouwd.

In de Hollandsche manège alhier, van den heer Hart, hebben een onlangs aangekomen rijpaard gezien, aan een' onzer aanzienlijkste lieden toebehoorende, ruim volbloed, zoo wij vernemen, van Aziatische komst, van zulke schoonheid en elegant voetwerk met hoogdragenden dat de moeite wel beloond wordt, om het te gaan zien. Het merkwaardigste bij dit paard is, dat de hoeven nimmer beslagen moeten worden, dewijl onder aan de voeten, zich wit haren bevindt, geheel in den vorm van een hoefijzer uitgesneden, en zoo hard als staal.

De Criminele Regthank in Holland heeft, op 16 Dec. 1839, Hendrik Oosterholt, schuldig verklaard aan diefstal, gepleegd in de suikerraffinaderij van en jegens zijnen meester, tijdens hij bij denzelfden voor loon in dienst was, en hem dienvolgens veroordeeld tot vier maanden correctieue gevangenis met de kosten.

BEAUVLEN. 12 Dec. A. M. Geelhuijsen, geb. Koppe, Z. — 13 Dec. M. Smit, geb. van Neering Bosch, Z. — Te Rotterdam, 12 Dec. C. J. Bosc, geb. Janssen, D.

OVERLEDEN. 5 Dec. A. Roemer, wed. P. C. Kuijper, 79 j. — 12 Dec. H. J. Gebhard, 34 j. — J. J. Voskuil, 10 m.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		AMSTERDAM, 10 Dec. 44 ure		volg. de Soc. tot nut des Obligatiehandels.		volgens de Effecten-Societ.	
		van	tot	geb. v. v.	laag. sto.	hoog. sto.	aanw.
NEDERL. Werkelijke Schuld...	2 1/2	52	1	1 1/2	52 1/2	7 1/2	
Dito.....	5	98 1/2	99	98 1/2	98 1/2	1	
Uitgestelde dito.....							
Kansbiljetten.....	f	23 1/2	24 1/2	23 1/2	23 1/2	24 1/2	
Amortisatie-Syndic.....	4 1/2	92	1	1	92 1/2	1	
Dito.....	3 1/2	1					
Handel-Zaatschappij.....	4 1/2	165 1/2	166 1/2	166 1/2	166	1	
Nieuwe dito.....	4 1/2						
Nieuwe dito 1837.....	4 1/2						
Entrepot-Bok.....	4 1/2						
Oost-Ind. Leening.....	4 1/2						
Dito.....	5	90	1	1	90 1/2	1	
Aandelen Kansb.....	4						
Spoorweg Haarlem.....	4						
Aand. Rijk-Spoorw.....	4 1/2						
FRANKR. Inschrijving G. B.....	3						
ENGLAND. Dito.....	3						
SPANJE. Leening Ardon.....	5	22 1/2	23	22 1/2	22 1/2	1	
Dito onbep. Stuk.....	5				21		
Passive.....							
Deferred.....							
Fransche Uitgestelde							
Engelsche dito.....							
PORTUGAL. Oblig. te Londen.....	3						
NAPELS. Certific. bij Z. & B.....	5						
Dito Falc. & Co.....	5						
Dito te Londen.....	5						
Aandelen Tavoliere.....	3 1/2						
Dito te Parijs.....	3 1/2						
RUSLAND. Z. & C. 1798, 1818.....	5	104 1/2	1	1	104 1/2	1	
Dito 1828, 1829.....	5	104 1/2	105	104 1/2	104 1/2	1	
Dito 1831, 1833.....	5	67 1/2	68 1/2	68	68	1	
Oblig. te Londen.....	5						
Dito te Hamburg.....	5						
Inschr. in Assign.....	5	67 1/2	1	1	67 1/2	1	
Certific. van Dito.....	5						
POLEN. Aandelen à fl. 200.....	f	123 1/2	124 1/2	124	124		
Dito à fl. 500.....	f				138 1/2		
PRUISSEN. Dito à fl. 50.....	f						
Dito Londen 1830.....	f						
OOSTERB. Aandelen à fl. 100.....	f						
Dito à fl. 250.....	f						
Metaaliek.....	5				133 1/2		
Dito.....	5						
Dito.....	2 1/2						
Dito te Londen.....	5						
Weennr. G. & C. Co.....	5						
Dito.....	4	62 1/2	1	1	62 1/2		
N. Weennr. and fl. 500.....	f						
DENEMARK. Oblig. te Londen.....	3						
BRAZILIE. Dito dito.....	5	73 1/2	74	73 1/2	73 1/2		
LOUISIANA. Hope & Comp.....	5						
DANSTADT Aand. bij lating.....	f						

Meer dan alles, wat hij vroeger ten onderwerp zijner penseels-behandeling had gekozen, oefende dit stuk eenen bijzonderen invloed op zijnen geest; het gaf eene nieuwe wending aan zijne denkbeelden, nieuw leven aan zijne verbeelding, welke steeds gloeiender en vruchtbaarder werd, als onder het vermogen eener magt, welke de jongeling noch kon noch verlangde te werken. Tot dus verre arbeide hij meer onder den invloed van de regelen zijner kunst, dan wel in onmiddellijke gemeenschaps-oefening met de natuur zelf; geen wonder dan ook, dat het portraituren hem telkens eene niet ontdekte schoonheid, telkens meerder poëzij liet opmerken.

Tegen zijne gewoonte, had ALBERT dit werk voor zijnen pleegvader geheim gehouden; hij beschouwde hetzelve als zijn meesterstuk, en oordeelde het dus raadzaam het den graaf niet onder de oogen te brengen, vóór dat het geheel was afgewerkt. Zoodra de laatste hand er aan gelegd zou zijn, was zijn voornemen, en den graaf, en tevens het origineel, JOSEPHINE, met hare pleegouders, tot de bezigtiging toe te laten. Alle zijne maatregelen daartoe waren genomen.

Op den morgen, dat het nederige gezin, daartoe uitgenoodigd, zich aanmeldde, was de jongeling juist in een gesprek met den graaf, die hem dikmaal langer dan naar gewoonte zijne studie deed afbreken. Den bediende last gegeven hebbende, om JACQUES DU BOIS met de zijnen toe te laten, oordeelde deze het niet noodig hen vooraf aan te dienen, en ALBERT was van hunne tegenwoordigheid onbewust.

Het gesprek liep, natuurlijk, over de schilderkunst, derzelver verwantschap met de dichtkunst, en hetgeen de eene hoven de andere mag gezegd worden voortuit te hebben. Eindelijk meende de graaf zeker door ALBERT ten dezen opzichte geopperd punt niet te kunnen torgeven, en juist dit verhooren van gevoelens gaf den jongeling de meest ongezochte aanleiding om zijnen pleegvader in zijn geheim, welks oplossing hij voor dezen dag had bepaald, in te wijden.

Hij verzocht nu denzelfden in zijne schilder-kamer te treden, als wanneer hij verzekerde, dat de graaf niet langer op zijne bewering zou blijven staan, althans wel eene uitzondering op zijn regel willen erkennen. Het stuk, dat de bedoelde uitwerking moest te weeg brengen, was geen ander dan het portraituren van JOSEPHINE. (Het vervolg hiera.)

[illegible]

gedoogt voor ons op te treden; wij gunstig in de meening der *Amsterdamsche* staande houdt, hadden wij, om de waarheid te zeggen, in deze rol grotere verwachting gekoesterd. Doch ook deze artiste zal ongetwijfeld het *oudankbare* van hare partij ter harer verontschuldiging navoeren; en wij zijn te beleeft, om de schoone sekse tegen te spreken. Overigens, wij erkennen het gaarne, waren hare *costumes* rijk, smaakvol en aan den tijd getrouw; over het *dramatische* van hare voordracht was niets dan goeds te zeggen. De trio in de tweede acte, tusschen *Eudorie*, *Leopold* en *Eléazar*, geviel ons niet, — hoewel eenige toejuichingen denzelfden ten deele warden. Wij achten dat stuk niet genoegzaam ingestudeerd.

De duo tusschen *Leopold* en *Rachel* (mad. Alfred) werd beter gezongen, en de *finale*, die door de komst van *Eléazar* een trio wordt, nog beter, want de zangers werden nu bezield door de geestdrift van den eersten *ténor*.

Het derde bedrijf is lonter pracht en praal. De Keizer belooft een andere keer zijn mantel: dit is een welgemeende raad, dien wij den acteur in het belang van zijn effect aan de hand doen. Men kan wel niet vergen, dat menschen uit onzen tijd zich even gemakkelijk in volle wapenrusting bewegen, als de ridders der middeleeuwen, maar ter voorkoming van alle ongepaste, schoon daarom niettemin geniete aanmerkingen, raden wij den Keizer *Sigismund* nogmaals, dat hij ook aan het plechtstatig gastuaal den mantel aanhoude.

In het *morceau d'ensemble*, dat deze acte besluit, en met den hantloek des *kardinaals* aanvangt, scheen het ons, dat de lage partij (de *kardinaal* en de *Prévost*) de andere te veel overschreeuwde. Wat het *theatrale* aangeht, hebben wij aan te merken, dat de heer *Bellecour*, — die in alles wel genomen, niet genoeg met zijn rol is geïdentificeerd, voor een *kardinaal* te hevig, of te onedele gebaren maakt; dat *Rachel* het meest *dramatische* oogenblik van hare rol, dat, waarin zij den trouwlozen *Leopold* toevogt: *Ne me connais tu pas!* verkend begrepen, en daardoor geheel *gemanqueerd* heeft; — dat men eindelijk den, door een zoo vreselijken priesterloek getroffen, prins *Leopold*, terstond de kroon, die hij onteert, en het hermelijn, dat hij bezoedelt, moest afnemen. Men zou hierin overigens ook niet meer doen, dan het bevel des *kardinaals* nakomen.

De vierde acte behoort aan *Eléazar*, gelijk de tweede en de derde aan *Rachel*. Deze laatste begint dat bedrijf, wel is waar, in eene duo met *Eudorie*, en dit duet was, terloops, het gezegd, vrij wel, van den kant der sopraan, en vrij zuiver van dien der *forte desus*; maar zoodra *Eléazar* op den voorgrond verschijnt, *eclipseert* hij alle andere hoofdpersonen ten eene male, zels, wanneer die rol door de middelmatigheid wordt vervuld.

Het was hier beter dan middelmatig, en van vele meesters en bevoegde beoordeelaars hoorden wij, dat zij aan den heer *Grosseth* als *Eléazar*, (waarvoor hij voor het eerst van zijn leven optrad,) verre de voorkeur gaven boven den zanger, in de rollen van zijn overig *répertoire*. Wij bekenen het, ook ons heeft hij verast: in zijne duo met den *kardinaal*, wilde de heer *Grosseth* zich *mengeren*, en dit was noodig, want het *air d'écrit* moest nog volgen; maar ondanks zich zelve, liet hij zich wegslepen, en dit, wij zeiden het reeds zoo menigmaal, toont eenen den zanger hoogst nadeelige onbedrevenheid en weinig stem-beheersching. Die duo werd naar verdiensten toegejuicht. Begeerig waren wij naar het *air: Rachel, quand le Seigneur*, enz. *Albert Domange* (vroeger eerste *ténor* te 's Hage,) en *Damoreau* (in denzelfden tijd eerste zanger aan het tooneel dezer hoofdstad) waren ons nog levendig in het geheugen. Welnu, wij moeten erkennen, dat de heer *Grosseth*, wat het *cantabile* aangaat, met die beide *artistes* zou kunnen wedijveren, en het mischien van den laatstgenoemde zal winnen; maar in het *allegro* blijft onze eerste *ténor* verre achter, omdat, hij zich niet weet te *manieren*, gelijk *Albert*, noch te *emporteren*, gelijk *Damoreau*, en dat men vooral (het is dwaas, maar het is niet anders) den zanger, bij het einde van zijne *aria*, boven het orkest wil hooren nitkomen. Het publiek schreeu nogtans ook over het *allegro: Dieu m'écrit*: zeer tevreden, en gaf dit door luide herhaalde *bravos* te kennen, ja, toen eenige tegenkantende *chuteurs* werden gehoord, riep de moederheid den heer *Grosseth*, bij het einde van die acte, terug: eene onderscheiding, die den jongen zanger voorzeker niet weinig moet hebben verlijd en aangemoedigd. Zijne actie was vol vuur, en droeg blijkbare sporen van langdurige studie of oogenblikkelijke *inspiration*.

De vijfde acte is, men weet zult, voor de zang-*solo's* zeer onbeduidend. Eindelijk het orkest. Hier en daar heeft het wel eens gefield en gesondigd; dikwijls den volging van *Meijerbeor* niet volkomen begrepen. Wij gevoelen het, de stelling van *orchestremaster* is mogelijk in de opera de zwaarste van allen, vooral wanneer hij gedwongen is de grootste heftigheid aandacht aan de zangpartij te verleen, en dus eer zangmeester dan *orchestremaster* wordt. Daarom zorge de verdienstelijke heer *Bovy*, dat het over de geheele voordracht van *la Juive* verspreide gebrek aan *ensemble* verdwijne, en hierdoor de handen ruimer hebbende, zal hij met meer naauwkeurigheid en oplettendheid het *instrumentale* gedeelte kunnen leiden. En nu een laatste woord. Dit verslag is, wij weten het, tamelijk streng, doch het is eene verschuldigde hulde aan de waarheid. Wij verwachten, dat onze woorden den belanghebbenden ter oore zullen komen, en dat wij eene volgende keer het gewenschte gevolg onzer aanmerkingen besporen, — en die aanmerkingen zijn, naar wij hopen, die der menigte, — ons bevoegd zullen achten de gunstige keezijde der *medaille* te toonen, en lof in stede van *critiek* toe te deelen. V. V. V.

Advertentien.

(4065)

STOOMPAKET-VAART

TUSSEN

Rotterdam en Londen.

De STOOMPAKETTEN der General Steam Navigation Company, in dienst van het GENERAL POST OFFICE, te Londen, vertrekken

van Londen.
Elke Woensdag en Zaterdag, des morgens ten 7 ure.

van Rotterdam.
Woensdag 18 Decemb., des morgens ten 9 ure.
Zaterdag 21 Decemb., des morgens ten 11 ure.

Nadere inlichtingen te bekomen bij de Agenten

W. SMITH en P. A. VAN ES.

(4666)

MONDON, Restaurateur,

Voorheen ondernemer der Sociëteit *l'Union* te Antwerpen, maakt aan het reizend Publiek in het algemeen, en aan de Hollandsche Reizigers in het bijzonder, bekend, dat hij een geheel nieuw Logement geopend heeft, *l'Hotel des Etrangers* genaamd; alledaagsdaags gestoerd aan de *Schelde*, (*Quai van Dyck*), tegenover de gewone landingplaats der stoombooten. Hij durft zich vleien door zindelijk, prompte en civiele Bediening, zich hante gunst waardig te maken. Behalve de voornaamste Binnenlandsehe Dagbladen, vindt men bij hem het *Journal de la Haye* en den *Amsterdamschen Avondbode*.

(4667)

RAPER'S

Patent Waterproef.

Deze WATERDICHTGE STOFFEN overtreffen, in alle opzichten, de *India Rubber*, *Gum-Elastic* of alle andere tot ons verre bekend zijnde Waterdicte Stoffen, zijn volstrekt niet nadeelig voor de gezondheid; daar dezelve de uitwaseming of zweten volstrekt niet toelaten, en hebben ook niet die onaangename lucht, als de *Mac-Intoshen*.

Deze Stoffen zijn te bekomen bij N. JÖRGENSEN, *Kalverstraat* N. 233, te Amsterdam, waar alle bestellingen, op genoemde Stoffen, aangekomen worden.

RAPER & Co., te Londen.

De Ondergetrekkende thans weder een groot Assortiment van bovengenoemde Stoffen ontvangen hebbende, verzocht zijne geëerde Begunstigers wel te willen letten, dat deze Goederen niet alleen in Dunne Stoffen voor Regenjasen bestaan, maar ook in Dikke, als: LAKENS, DUFFELS, DOESKENS en vele andere Elastische STOFFEN voor Winterjasen, PALETOTS, BROEKEN, enz., alles in de nieuwste Desceins en Kleuren.

N. JÖRGENSEN,

Kalverstraat, N. 233; Engelsche Kleedmaker, en Agent van RAPER & Co., te Londen.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITTHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

(4668) De DIRECTIE van het *Amsterdamsch Entrepôt-Dok* maakt nits deen bekend, dat de Toegang voor Zeeschepen tot het *Entrepôt-Dok*, door de nieuw aangebouwde Sluis in den Kadijk, thans voltooid is, en met den aanvang des volgende jaars zal opengesteld worden; hebbende deze Sluis eene lengte tusschen de schutdeuren van 66 El, eene breedte van 14 El, 1 Palm, 8 Duim, bij eene diepte op den slagdrempel, beneden *Amsterdamsch Peil*, van 5 El, 8 Palm, 3 Duim; zoodat alle Schepen, welke het *Noord-Hollandsch Kanool* bevaren, voortaan ook binnen het *Entrepôt-Dok* tot lossing en lading zullen kunnen komen.

Voor de Doorvaart van deze Sluis en daarover liggende Draaibruggen, zal telkens verschuldigd zijn:

Voor alle schepen, welke minder diepgang hebben dan 3 Ellen, f 3.

Voor elke Palm meerder diepgang, f 1 daarboven.

Blijvende de toegang door de stads Rapenburgsluis, voor de schepen, welke dezelve kunnen passeren, even als tot nu toe, vrij en onverlet.

AMSTERDAM, den 20 November 1839.

De Directie voornoemd,

Namens dezelve,

ROCHUSSEN, D. BORSKI.

(4669)

FABRIJK

VAN

DOORDRING-ONDOORDRINGBARE (Perméo-Imperméables)

LAKENS,

verbetert door JOHN LEGGE,

ZADELMAKER, wonende in de Hoogstraat, N. 351, te 's Hage,

onder begunstiging van

Z. K. H. DEN PRINS VAN ORANJE.

De Ondergetrekkende heeft de eer ter kennis van het Publiek te brengen, dat hij te 's Hage eene FABRIJK van DOORDRING-ONDOORDRINGBARE STOFFEN, algemeen goedgekeurd in Engeland, zal openen. Hij belast zich alle soorten van Kleedren met deze Stoffen te vervaardigen, en zelfs alle Kleedren, uit Laken of andere Stoffen vervaardigd, doordringbaar te maken.

JOHN LEGGE.

(4670) Het geheel mislukken van de Haringvangst op de Zuiderzee, in het najaar, het eenigste middel van bestaan der meeste bewoners van het eiland Marken, heeft de armoede van vele Visscherlieden, met hunne Huisgezinnen, tot zulk eene hoogte doen klimmen, dat het te wachten is, dat zij bij het naderend barre jaargetijde, bij gebrek aan alle levensonderhoud, aan de volslagenste ellende zouden zijn overgegeven, indien zij niet door milddadige menschenvrienden werden te hulp gekomen.

De Ondergetrekkende, Burgemeester van het eiland Marken, neemt daarom de vrijheid, deze ongelukkigen aan de bekende weldadigheid hunner goeode landgenooten bij dezen ten sterkste aan te bevelen, daarbij de verzekering gevende, dat alle liefdegiften, met welker ontvangst zich de Heer P. J. WIJSMAN, wonende op de Prinsengracht, bij de Brouwersgracht, N. 56, te Amsterdam, op ons verzoek, wel heeft willen belasten, door het gemeentebestuur op de zorgvuldigste wijze onder de noodlijdenden zullen worden verdeeld.

MARKEN,

7 December 1839.

De Burgemeester voorn.,

(Get.) JAN CORNELISZ. DE GROOT.

(4671) Er is op nieuw van eenige edele Menschenvrienden, bij den heer HUISMAN, tweede *Vijzelstraat*, N. 102, voor eene Moeder en vijf Kinderen, ontvangten: van X. 10 & Rijst; van L. L. f 12; waarvoor ook deze milde gevers de innigste dank wordt toegebracht; moge Gods zegen, gunst en genade, steeds op hen en de hunnen rusten!

Wij zullen ons gelukkig achten, zoo een allezins rechtschapen en welkenkende morder, door eene reeks van rampen getroffen, ten gevolge onzer bemoeijingen, door meerdere bijdragen geschrapt, magt worden in de gelegenheid gesteld, om door hare kunstwijl weder in het bestaan van haar en hare vijf kinderen te kunnen voorzien.

(4672)

Boeken, Muzijk, enz.

Bij A. J. VAN TETROODE, Nieuwstraat, 163, te 's Hage, zijn te bekomen nog eenige weinige Exemplaren van:

NOUVEAU LANGAGE DES FLEURS, Edition complète, demi maroquin, f 3.50.

MORGAN, BOOK OF THE BOUDOIR, 2 vol. id. id. f 2.50.

RAFFLES ET CRAWFORD. JAVA, etc., in 4to., avec fig. f 20.

FASTES DE LA MARINE HOLLANDAISE, 2 vol. f 2.50, etc. etc.

Van de Pers gekomen:

MUSIQUE MILITAIRE NATIONALE: TAPTOE (Retraite) de la Haye,

Met een Vignet, het *Buitenhof* te 's Hage voorstellende, f 0.60.

Mede te bekomen bij Meij. de Wed. F. I. VAN TETROODE, *Kalverstraat*, N. 37, te Amsterdam, alwaar HH. Muzijkhandelaren dat Werkje met het gewoon muzijk-rabat, bij getalen kunnen bekomen.

(4673) Bij J. OOMKENS, te Groningen, is gedrukt, bij W. BRAVE Jr. te Amsterdam, en verder alom te bekomen:

I. Mr. A. L. WICHERS en Dr. W. GLEUNS Jr., *Het Hartzgebergte en de Reijntroon*, Reisverhalen, 2de Deel, met Platen, f 4.00.

II. Dito, 2 Deelen compleet. f 8.30.

III. Dr. M. DASSEN H. Jz., *Verhandeling over de Werkzaamheden van het Zenuwstelsel*. f 2.00.

IV. BLAISE PASCAL, *Gedachten over den Mensch*, vertaald uit zijne (*Pensées sur la Religion*, etc.), met aanmerkingen door D. R. POSTUUMUS. f 2.00.

V. H. KREMER, *Beknopte Aardrijks- en Geschiedkundige Beschrijving der Provincie Groningen*, 2de druk. f 2.00.

VI. R. G. RIJKENS en Dr. W. GLEUNS Jr., *Schoolliederen*, Twee en Driestemmig, Hde Twintigtal, in gr. 4°. f 0.60.

VII. *Vader Martin, of de Dalbewoners van Ighol*. Een zedekundig Verhaal voor de Jeugd, uit den Ridderdij. f 0.30.

VIII. *Iets over het Volksfeest te Groningen*, den 23 Augustus 1839 gevierd, ter herinnering van de bevrijding der stad in 1672, met eenige Afbeeldingen der Gymnastische Oefeningen. f 0.50.

Schouwburgen, Concerten

DE PUBLIEKE VERMAAKELIJKHEIDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Woensdag den 13 December 1839. DE JAGERS, Tooneelspel, in vijf Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *Iffland*, door de Heeren B. Recken en J. van der Stam. Gevolgd door: WILLEM TELL, Groot Ballet-Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Volius van Hamme. Muzijk van den Heer A. Berlijn. Decoratiën van den Heer J. E. de Vries, lid der Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten alhier, decorateur aan den Stads Schouwburg; en nieuwe Costumes.

Ten zes Ure op het Tooneel.
Verwacht op Donderdag den 10 December: DE VERWARRING, Blijspel; gevolgd door het bovenstaand Ballet.

THÉÂTRE FRANÇAIS,

Sous la direction de Mr. BAUDOT.

(N. 33 de l'Abonnement.)

Mardi 17 Decembre 1839. LE SORDEUR DE ST. PAUL. Précédé de: LA FIOLE DE CAGLIOSTRO.

On commencera à 6 1/2 heures précises.

Jeudi 19 Courant: La première représentation de: L'ÉCUEIL DE L'AMERMOOR, Grand Opéra en 4 Actes; musique de Donizetti, traduit pour la scène Française, suivi et précédé de: LA PETITE SORCÈRE, et de: MIA ET VINAIGRE, Vaudeville.

Cette représentation sera au bénéfice de Mr. Solié,

Salon des Variétés, in de Nes

Dingsdag den 17 December 1839. DE KONING VAN PRUISSEN TOONEELSPELER, Blijspel met Zang, in één Bedrijf, versiert met Decoratiën, Costumes en verdere toestel, expresselijk voor dit gezelschap uit het Fransch vertaald door D. J. Knapfhuizen. Na hetzelfde: DE SCHEEPSTIMMERMAN EN HET GARNAALEMEISJE, Blijspel met Zang, in één Bedrijf.

De Entree is 75 Cents per Persoon, welke in vertering zal worden genomen.

Aanvang ten 7 1/2 Ure.

Jr. DUPONT

HOOGDUITSCH SCHOUWBURG.

OP DINGSdag den 17 DECEMBER 1839:

EEN VIERDE

Vocal en Instrumentaal Concert

Van den Heer

THÉODORE DÖHLER,

Pianist van Z. K. H. den Hertog van Luca, enz.

PROGRAMMA.

Eerste Deel.

1. Ouverture.
 2. Groote Fantaisie, over motiven uit de Opera *La Bohémienne*, gecomponeerd en uit te voeren door Th. Döhler.
 3. Groote Aria uit de Opera *Le Comte Ory*, van Rossini, te zingen door Mev. Miro Camoin, eerste Zangeres van het Koninklijk Tooneel, te 's Hage.
 4. Duo over Thema's uit de Opera *Fra Diavolo*, van Herts en L., uit te voeren door den Heer C. C. Fischer en Th. Döhler.
- Tweede Deel.
1. Ouverture.
 2. Groote Aria, uit de Opera *Othello*, van Rossini, te zingen door Mev. Miro Camoin.
 3. Divertissement over motiven uit de Opera *Lucie de Lammermoor*, gecomponeerd en uit te voeren door Th. Döhler.
 4. Air Varié, voor de Viol, door de Beriot, uit te voeren door den Heer C. C. Fischer.
 5. Romances, te zingen door Mev. Miro Camoin.
 6. { a. Notturmo.
b. Koor uit de Opera *La Sonnambula*.
c. Nieuwe Etude, in E Mol.
d. Etude voor de linkerhand. } gecomponeerd en uit te voeren door Th. Döhler.

Prijzen der Plaatsen: Balcon f 3. — Loge en Parterre f 2. — Gallery f 1.

Entree-Biljetten zijn te bekomen bij de Heeren THEUNE & Co., handelaars, in de Kalverstraat, en op Maandag en Dingsdag den 10 en 17 December aan bovengenoemde Schouwburg, van des morgens 10 tot des middags 2 ure, alwaar men ook plaatsen zal kunnen bespreken.

Ingezonden Stukken.

DEN HELDER 13 December 1839.

In de *Arnhemsche Courant* las ik heden van een ingezetene dezer gemeente — die zich verbeeldt, dat hier nog al iets of wat bestaat, hetwelk niet geheel en al met de bestaande wetten overeenkomt — een drietal vragen, die ik mij haast, naar mijn inzien, te beantwoorden, om daardoor den geëerden vrager, en allen, die eenstemmig met hem mogten denken, zoo mogelijk, te overtuigen, dat, ten opzichte der vragen althans, verbeelding slechts verbeelding is, en anders niet.

1°. De betrekking van commissaris van politie behoort, naar het reglement op het bestuur ten platte lande in de provincie Holland, niet den post van burgemeester onvooreenbaar zijn verklaard. En zonde nu, dat deze niet verboden vereeniging plaats heeft, de burgemeester en commissaris zich niet mogen doen adisteren door een daartoe aangestelden dergeschiedten ambtenaar? Is het dan zoo vreemd, dat in eene zoo groote gemeente als deze, waar eene goede politie zoo noodzakelijk is, door het bestuur een ambtenaar aangesteld en bezoldigd wordt, die, onder den titel van adjunct-commissaris van politie, bevelhebber der plaatselijke politie-dienaars, officier der burgerlijke wacht, of iets dergelijks, niet de politiezaken waarnaemt, maar werkzaam is, onder oppertoezicht van den burgemeester, den commissaris van politie, of van beiden, zoo als hier het geval is?

De vereeniging der betrekkingen van burgemeester en regter-plaatsvervanger is niet alleen niet verboden, maar bij art. 7 van het gemelde reglement uitdrukkelijk toegestaan. Dat een burgemeester, als plaatsvervanger regter zitting nemende, in zaken, bij art. 44 der wet op de regterlijke organisatie vermeld, niet tevens het Openbaar Ministerie kan waarnemen, spreekt van zelve; doch tot deze waarneming kan, op de wijze, bij de wet voorgeschreven, een ander persoon worden benoemd, en de geëerde vrager zal zeker niet willen beweren, dat dit hier, in zoodanige gevallen, niet geschiedt.

2°. Een burgemeester mag aan geen der assessoren bestaan in den raad van naderen graad van bloedverwantschap of zwagerschap; maar van deze bepaling kunnen de Staten der provincie ontheffing verleen, zoo als in het bedoelde geval plaats heeft. Het is de zaak der Provinciale Staten, die redenen van noodzakelijkheid, die voor deze ontheffing bestaan, te beoordeelen. Of zoudt deze ontheffing strijdig met de wet kunnen zijn, omdat het gevoelen der staten, wellicht, met dat des vragers vershielt? Het bestaan van zwagerschap tusschen den burgemeester en een persoon, die den assessor-tarief bij de gemeente wordt toegevoegd, is niet verboden.

3°. De tot lid van den raad benoemde ambtenaar valt niet in de reeks, die iemand, volgens art. 6 van het meergemelde reglement, tot de lidmaatschap onverkiesbaar stellen, en indien hij de vereischten bezit, bij art. 3 van dat reglement voorgeschreven, behoelt hij in de gemeente een goet steen in eigendom te bezitten. Het voor het hoofd stooten van andere ingezetenen bestaat dikwijls slechts in de verbeelding van den zoodanigen, niet benoemd zijnde, zich echter de benoeming gaarne zoude hebben laten welgevalen.

Dit zij ter geruststelling van den lezer der *Arnhemsche Courant*, dat omtrent de aangevoerde punten, geene wetovertredding plaats heeft. Dan hij laat achter zijne vragen volgen: «Wanneer dat alles mag geschieden, verzoondert het mij gezins, dat het met onze geldmiddelen niet beter gesteld is.» Deze gevoeltrekking komt mij zonderling en bitter voor. Zonderling, daar het moeilijk te begrijpen valt, dat het met onze geldmiddelen slecht gesteld is, omdat de burgemeester te gelijk commissaris van politie en plaatsvervangend kanton-regter is, voor welke laatste posten hij uit de gemeente-kas niets geniet; omdat een ambtenaar onder hem is aangesteld, die hier hoog noodig is, en wiens betrekkelijk geringe tractement de middelen der gemeente toch niet kan opgevaakt hebben; omdat een zwager van den burgemeester klerk of secretarie is geworden, in plaats van eenen voorganger, die gelijke bezoldiging genoot; omdat een rijks-ambtenaar, die hier geene goederen bezit, zeer onlangs tot raad is benoemd, en wiens invloed derhalve nog niet ten nadeele der kas heeft kunnen werken. De gevoeltrekking is bitter, omdat men den slechten staat der geldmiddelen ook in de familiebetrekking, die tusschen den burgemeester en den eerste assessor bestaat, wil zoeken. Dit heeft de vrager zeker zoo niet gemeend, mogt hij, (dat ik van niemand dezer gemeente kan gelooven) kwaad vermoeden, hij neme dan in aanmerking, dat het altijd slecht is, kwaad te vermoeden te spreken.

Wil de vrager nog meer weten, waar het geld der gemeente blijft, bij late dan zijne verbeelding te huis en doe eene wandeling door deze plaat. Hij aanschouwe dan het kanaal, dat van het Nieuwe Diep naar den Helder is gegraven; de straatwegen, die door de geheele gemeente zijn gelegd; de kerken en scholen, die zijn gebouwd; bij vrage naar het tijdsbestek, waaruit dit alles voortviel; berekene, hoeveel het onderhoud van dit alles kost, en als hij dan verneme, dat de gemeente vroeger slechts weinige middelen bezat en nog met gene rentenemende schulden is bezwaard, dan sta hij bij zijne handen van verwondering ineen, en geve ere, dien eere toekomt.

TEN BEHOEVE DER NOODLIJDENDEN OP SCHOKLAND ZIJN BIJ DE REDACTIE ONTVANGEN:

Volgens vroegere opgave f 10.—
Van W. J. L. een Coupon, groot » 4 97/2.

(GEDRUKT BIJ A. ZWEESSAARDT.)